

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év március hó 10. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év június hó 15. napján kelt 14.B.344/2008/30. számú ítéletét **annyiban változtatja meg**, hogy a vádlott kényszergyógyításnak elrendelését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.750 (háromezer-hétszázötven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év június hó 15. napján kelt 14.B.344/2008/30. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 170. § (1) és (5) bekezdés I. fordulatába ütköző és minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntette, a Btk. 271. § (1) bekezdése szerint minősülő garázdaság vétsége és a Btk. 317. § (1) és (2) bekezdésének I. fordulatába ütköző és minősülő sikkasztás vétsége miatt halmazati büntetésül, mint visszaesőt 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte és elrendelte a vádlott kényszergyógyítását.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2009. év július hó 22. napján kelt BF.567/2009/1. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte arra való hivatkozással, hogy a sikkasztás vétsége tekintetében a vádlott különös visszaeső, a testi sértés cselekményének megnevezése helyesen testi sértés büntette.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, az ügyet kellően felderítette, a bizonyítékokat összegyűjtötte,

azokat egyenként és összességében is kifogástalanul értékelte és megalapozott tényállást állapított meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezés kizárólag a büntetés enyhítésére irányult. A megállapított és megalapozott tényállást sem a vádlott, sem a védője nem kifogásolta

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdésének b./ pontja alapján a tényállást az iratok tartalma alapján csupán azzal egészítette ki, hogy a vádlott a XVI. kerületi önkormányzat határozata alapján gondnokság alatt áll, mert az ügyeinek a vitelére nem találták alkalmasnak.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra alkalmassá vált (Be. 351. § (1) bekezdés).

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére mindhárom cselekmény tekintetében és a bűncselekményeket is kifogástalanul minősítette. A vádlott előéletéből megállapítható, hogy a sikkasztás vétsége tekintetében különös visszaeső.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a büntetés kiszabása tekintetében helyesnek találta, mert az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen sorolta fel és a súlyuknak megfelelően is értékelte. Egyetértett azzal, hogy a vádlott személyiségét tekintve, melyet az igazságügyi orvosszakértő véleményére alapított komoly enyhítő körülménynek tekintett, a vádlott írni, olvasni nem tudó, a szellemi teljesítőképesség tekintetében az átlagos színvonalról enyhe fokban elmaradó személy. Kétségtelen, hogy ez a körülmény a vádlott beszámítási képességét nem korlátozta, de a büntetés kiszabása körében sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem hagyhatta figyelmen kívül azt a nyomatékos enyhítő körülményt, ami a vádlott esetében a közvetlenség elve alapján is tapasztalható volt.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor elrendelte a vádlott kényszergyógyítását. Az elsőfokú ítélet 11. oldal hatodik bekezdésében a bíróság csupán azt állapította meg, hogy a vádlott a cselekmények idején ittas volt, azt nem, hogy azokat alkoholistá életmódjával összefüggésben követte el, így az elsőfokú bíróság alaptalanul hivatkozott a Btk. 75. §-ában írt rendelkezésre, mivel ezen adatok nem teszik indokoltá az említett intézkedés alkalmazását. E körben a másodfokú bíróság figyelemmel volt arra is, hogy a kényszergyógyítás intézkedés alkalmazására vonatkozóan a Btk. 75. §-a 2010. év május hó 1. napjától hatályon kívül helyezésre kerül a 2009. évi LXXX. törvény 56. § (7) bekezdésének b./ pontja alapján.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján annyiban változatta meg, hogy a kényszergyógyítás intézkedés

alkalmazását mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján határozott.

A jogorvoslati jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2010. év március hó 10. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 14.B.344/2008/30. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.198/2009/7. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2010. év március hó 10. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő*